

2.4.2026

Valtiovarainministeriön asetus Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta vuosina 2026 ja 2027 annetun valtiovarainministeriön asetuksen liitteen muuttamisesta

1. Asian tausta ja asetusehdotuksen pääasiallinen sisältö

Valtiovarainministeriön asetus Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta vuosina 2026 ja 2027 1214/2025 tuli voimaan vuoden 2026 alussa. Suurten konsernien vähimmäisverosta 31.3.2026 voimaan tulevan lain 8 luvun 32 §:ssä säädetään jatkossa vähimmäisverolakia koskevasta ennakkoratkaisumenettelystä. Pykälän ensimmäisessä momentissa säädetään hakijasta sekä niistä kysymyksistä, joista ennakkoratkaisua voi hakea. Verohallinnon arvion mukaan lain mukaiset ennakkoratkaisut ovat yleisesti niin laajoja ja työmäärältään merkittäviä, etteivät nykyiset tuloverotuksen ennakkoratkaisujen maksut kata riittävässä määrin niiden antamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Tästä syystä ehdotetaan muutettavan Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta vuosina 2026 ja 2027 annetun valtiovarainministeriön asetuksen (1214/2025) liitettä maksutaulukosta ja tehtävän siihen suurten konsernien vähimmäisverosta annettuun lakiin (1308/2023) hallituksen esityksen (HE 196/2025) mukaiset muutokset niiden voimaantulon yhteydessä. Ehdotuksen tavoitteena on maksullisen toiminnan kustannusvastaavuuden säilyttäminen voimassa olevan asetuksen tasolla.

Hallituksen esityksen (HE 196/2025) tavoitteena on muuttaa suurten konsernien vähimmäisverosta annettua lakia (1308/2023) siten, että siinä otetaan huomioon OECD:n ja G20-maiden Inclusive Framework -yhteistyössä vuosina 2024–2025 tuotettu vähimmäisverotusta koskeva soveltamisohjeistus. Lisäksi esityksen tavoitteena on mahdollistaa Verohallinnon ennakkoratkaisumenettely tietyissä lain soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa sekä täydentää kansallista sääntelyä yleisellä vähimmäisveroa koskevalla veronkiertosäännöksellä. Lain 8 luvun 32 §:ssä säädetään vähimmäisverolakia koskevasta ennakkoratkaisumenettelystä. Aiemmin vähimmäisverolain soveltamisesta ei ole ollut mahdollista saada sitovaa ennakkokannanottoa, toisin kuin tuloverotuksessa.

Pykälän 1 momentissa säädetään hakijasta ja niistä kysymyksistä, joista ennakkoratkaisua voi hakea. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ja se voi koskea laajasti lain soveltamiseen liittyviä kysymyksiä. Hakijaksi hyväksytään pääsääntöisesti mikä tahansa lain 1 luvun soveltamisalaan kuuluva yksikkö. Tyypillisesti kyse olisi suomalaisesta konserniyksiköstä, mutta hakemuksen voisi tehdä myös esimerkiksi asemaltaan vapautettu yksikkö, minkä vuoksi hakijaa ei rajattaisi pelkästään konserniyksiköihin. Hakemus voisi koskea myös yksikön sijaintia Suomessa 1 luvun 50–53 §:n nojalla tai kiinteän toimipaikan olemassaoloa 1 luvun 18 §:n perusteella.

Siksi hakijajoukkoa ei rajattaisi vain suomalaisiin yksiköihin eikä suomalaisilla hakijoilla pelkästään yksiköihin tai konserniyksiköihin.

Hallituksen esityksen mukaan vähimmäisverotuksessa on kyse laajasta ja monimutkaisesta sääntökokonaisuudesta, joten on todennäköistä, että sääntöjen soveltamiskysymyksiä nousee esiin sääntöjen piiriin tulevien yritysten keskuudessa. Hallituksen esityksen mukaan vähimmäisverotusta koskevaa ennakkoratkaisua ei tulisi voida hakea keskusverolautakunnalta, koska keskusverolautakunnan ratkaisua haetaan joko niin sanotulla prejudikaattiperusteella tai muusta erityisen painavasta syystä. Näitä perusteita ei pidetä tarkoituksenmukaisina vähimmäisverosääntelyssä, joka on yksityiskohtaista ja riippuu verovelvollisen tai saman konsernin yksikön tosiasiallisista olosuhteista. Tämän perusteella ennakkoratkaisua voi hakea vain Verohallinnosta.

2. Asetuksenantovaltuus

Ehdotukset perustuvat valtion maksuperustelakiin (150/1992), eräiden ennakkopäätösten maksullisuudesta annettuun lakiin (1209/2006), suurten konsernien vähimmäisverosta annettuun lakiin (1308/2023) sekä maksuperusteasetukseen (211/1992).

Valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n mukaan asianomainen ministeriö päättää, mitkä ministeriön ja hallinnonalan muiden viranomaisten suoritteet tai suoriteryhvät ovat maksullisia ja mistä suoritteesta tai suoriteryhmästä maksu määrätään omakustannusarvon perusteella sekä mitkä suoritteet hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein. Asiasta säädetään ministeriön asetuksella.

Eräiden ennakkoratkaisujen maksuperusteista annetun lain (1209/2006) 5 §:n mukaan Verohallinnon päätösmaksuista sekä käsittelymaksuista säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

3. Ehdotus maksutaulukoksi

3.1. Ehdotettavat muutokset maksutaulukkoon

Maksuasetuksen liitteenä olevaa maksutaulukkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä otettaisiin huomioon suurten konsernien vähimmäisverosta annettuun lakiin (1308/2023) tehtävät muutokset lisäämällä taulukkoon seuraavat ennakkoratkaisuja koskevat suoritteet:

Päätösmaksu, kun ennakkoratkaisu koskee suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain 8 luvun 32 §:n mukaista hakemusta. Suoritteen hinnaksi ehdotetaan 5 000 euroa.

Päätösmaksu, kun ennakkoratkaisu koskee suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain 8 luvun 32 §:n mukaista hakemusta ja päätöksen antaminen edellyttää

yli 20 henkilötyöpäivää asiantuntijatyötä. Suoritteen hinnaksi ehdotetaan 16 000 euroa.

Muiden Verohallinnon maksullisten suoritteiden maksuihin ei ehdoteta muutoksia.

3.2. Perustelut muutoksille

Verohallinnon arvion mukaan nykyisten suoritteiden maksut eivät kata riittävässä määrin vähimmäisverotuksesta annettavien ennakkoratkaisujen kustannuksia. Voimassa olevan maksuasetuksen mukaan tuloverotuksesta annettavan ennakkoratkaisun maksu on hakijan asemasta tai sovellettavasta verolajista riippuen joko 800 tai 2 300 euroa. Lisäksi asiassa, jossa päätöksen antaminen asiassa edellyttää erityisen laajaa selvitystyötä, peritään 4 600 euron maksu. Erityisen laaja selvitystyötä edellyttävänä pidetään ennakkoratkaisua, jonka valmistelu vaatii yli 30 tuntia asiantuntijatyötä.

Verohallinnon antamat ennakkoratkaisut on hinnoiteltu alennetun omakustannusarvon perusteella. Ennakkoratkaisujen hintoja korotettiin nykyisin voimassa olevalla maksuasetuksella keskimäärin noin kuudella prosentilla suoritteiden kustannusvastaavuuden parantamiseksi. Vuonna 2025 ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuus oli noin 46 prosenttia, ja vuonna 2026 sen arvioidaan olevan noin 53 prosenttia ja vuonna 2027 noin 55 prosenttia. Vähimmäisverotuksesta annettavien ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuustavoitteeksi ehdotetaan 75 prosenttia, millä varmistettaisiin, että ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuus ei heikkenisi nykyisin voimassa olevalla asetuksella tavoitellusta tasosta. Vähimmäisverotuksen piiriin kuuluvat vain erilaiset oikeushenkilöt, tyypillisesti suuret konsernit, eivätkä luonnolliset henkilöt, minkä voidaan nähdä puoltavan keskimääräistä korkeampaa kustannusvastaavuustavoitetta.

Vähimmäisverotusta koskevien ennakkoratkaisujen voidaan arvioida edellyttävän laajaa selvityksiin perehtymistä ja monimutkaisen sääntelyn soveltamista, huomioiden myös kansainväliset tulkintaa ohjaavat aineistot. Ennakkoratkaisujen voidaan olettaa edellyttävän usean aiheeseen perehtyneen asiantuntijan työpanosta. Verohallinnon arvion mukaan vähimmäisverotusta koskevan ennakkoratkaisun valmistelu vaatii tyypillisesti noin 6,25 henkilötyöpäivää. Vuonna 2025 yhden tuloverotusta koskevan ennakkoratkaisun henkilötyöpäivän hinnaksi muodostui 1 070 euroa. Tämän perusteella ja 75 prosentin omakustannusarvon mukaan vähimmäisverotusta koskevan suoritteen hinnaksi ehdotetaan 5 000 euroa.

Verohallinnon arvion mukaan osa saapuvista hakemuksista on työmäärältään niin laajoja, että 5 000 euron maksu ei kata riittävässä määrin aiheutuvia kustannuksia. Tämän vuoksi ehdotetaan lisättäväksi suorite, joka koskee erityisen laajaa selvitystyötä edellyttäviä tapauksia. Erityisen laajana pidetään ennakkoratkaisua, jonka

valmistelu vaatii yli 20 henkilötyöpäivää. Mainitulla 75 prosentin tavoitellulla omakustannusarvolla erityisen laajaa selvitystyötä vaativan vähimmäisverotusta koskevan ennakkoratkaisun suoritteiden hinnaksi ehdotetaan 16 000 euroa.

4. Taloudelliset vaikutukset ja kustannusvastaavuus

Verohallinnon arvion mukaan suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain 8 luvun 32 §:n mukaisia ennakkoratkaisuja annettaisiin vuosittain noin kymmenen kappaletta, joista erityisen laajaa selvitystyötä vaativien ratkaisujen osuus olisi kaksi kappaletta. Nämä ovat arvioita ja varmuus lakiin suurten konsernien vähimmäisverosta tehtävien muutosten vaikutuksista ennakkoratkaisujen hakemiseen selviää muutosten voimaantulon jälkeen. Verohallinto seuraa uusien ennakkoratkaisujen määrää ja näistä Verohallinnolle aiheutuvia kustannuksia.

Asetukseen ehdotettavilla muutoksilla olisi positiivinen vaikutus Verohallinnon perimien maksullisen toiminnan tuottojen määrään sekä ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuuteen. Ehdotettujen maksujen arvioidaan lisäävän maksullisen toiminnan tuottoja vuosittain noin 72 000 eurolla, mikäli ennakkoratkaisujen määrä on ennakoitua mukainen. Maksullisen toiminnan kustannusten ennustetaan kasvavan vastaavasti vuosittain 96 000 euroa. Ehdotetulla uusien suoritteiden 75 prosentin kustannusvastaavuustasolla maksullisen toiminnan kokonaiskustannusvastaavuuden arvioidaan nousevan muutamalla prosentilla kymmenyksellä liitteen kustannusvastaavuustaulukon mukaisesti.

5. Valmistelu

Asetus on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa. Asioiden käsittelystä valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa 4.9.2025 annetun valtioneuvoston määräyksen kohdan 2.2.10. mukaan valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa on ennen päätöksen tekemistä käsiteltävä valtiolle perittävien maksujen perusteita koskevat hallituksen esitykset sekä maksuasetukset, kun esityksessä on kysymys vuositasolla vähintään 5 000 000 euron määräisestä maksutulosta tai valtiovarainministeriö ei ole lausunnossaan puoltanut maksujen vahvistamista ehdotetulla tavalla. Ehdotettavat muutokset eivät aiheuta vähintään 5 000 000 euron maksutuloa Verohallinnolle. Valtiovarainministeriön budjetiosasto on 1.4.2026 antamassaan lausunnossa puoltanut asetuksen antamista ehdotetussa muodossa. Asiaa ei täten ole käsitelty valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa. Asetusehdotusta ei ole asian vähäisen yleisen merkityksen vuoksi tarkastettu oikeusministeriön laintarkastuksessa.

6. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 10.4.2026.

Liite

Kustannusvastaavuuslaskelma

Liite

Kustannusvastaavuuslaskelma

ENNAKKORATKAISUT, voimassa oleva maksuasetus 1214/2025	Tilinpäätös 2025	Tavoite 2026	Tavoite 2027
Tuotot	3 935 504	4 581 000	4 750 000
Henkilöstökustannukset	2 259 169	2 493 000	2 570 000
Muut suorat kustannukset	441	0	0
Tukitoimintojen kustannukset henkilöstö	3 703 539	3 431 000	3 530 000
Tukitoimintojen kustannukset muut	2 175 154	1 996 000	1 950 000
Poistot	377 373	698 000	575 000
Korot	20 366	35 000	35 000
Kustannukset yhteensä	8 536 043	8 653 000	8 660 000
Kustannusvastaavuus %	46,1 %	52,9 %	54,8 %
ENNAKKORATKAISUT, suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain 8 luvun 32 §:n mukaiset	Tilinpäätös 2025	Tavoite 2026	Tavoite 2027
Tuotot	0	72 000	72 000
Henkilöstökustannukset	0	25 700	25 700
Muut suorat kustannukset	0	0	0
Tukitoimintojen kustannukset henkilöstö	0	42 000	42 000
Tukitoimintojen kustannukset muut	0	24 000	24 000
Poistot	0	4 000	4 000
Korot	0	200	200
Kustannukset yhteensä	0	96 000	96 000
Kustannusvastaavuus %	0 %	75 %	75 %
ENNAKKORATKAISUT, yhteensä, ehdotettavilla muutoksilla	Tilinpäätös 2025	Tavoite 2026	Tavoite 2027
Tuotot	3 935 504	4 653 000	4 822 000
Henkilöstökustannukset	2 259 169	2 518 800	2 595 800
Muut suorat kustannukset	441	0	0
Tukitoimintojen kustannukset henkilöstö	3 703 539	3 473 000	3 572 000
Tukitoimintojen kustannukset muut	2 175 154	2 020 000	1 974 000
Poistot	377 373	702 000	579 000
Korot	20 366	35 200	35 200
Kustannukset yhteensä	8 536 043	8 749 000	8 756 000
Kustannusvastaavuus %	46,1 %	53,2 %	55,1%